

Älgbetesskador i Jämtland och Västernorrland varierar stort

Skogsbruket har i år låtit inventera älgskador i ungskog inom fyra av sex älgförvaltningsområden i Jämtlands län och två i Västernorrlands län. Skogsstyrelsens analys visar att skadorna varierar stort i båda länen.

Skogsstyrelsen har i uppdrag att analysera årets inventering. Sammanfattningsvis bedömer Skogsstyrelsen att det i stora delar av Jämtland fortfarande inte råder balans mellan älgstammen och mängden foder i skogen, även om älgstammen har minskat i vissa områden.

– De färskaste skadorna varierar mellan 6 och 23 procent, vilket inte är en hållbar nivå. Nivåerna är anmärkningsvärda, eftersom det var en vinter med ganska gynnsamma snöförhållanden, säger Bo Leijon, regionalt ansvarig för skog-viltfrågor, Skogsstyrelsen.

I Jämtland ser det bäst ut i Bergs älgförvaltningsområde med 2-8 procent färskaste skador. I Hammerdal-Ragunda och Strömsund-Sollefteå varierar skadenivån mellan 6 och 13 procent, vilket inte anses vara långsiktigt acceptabla nivåer. Mest skador, 11-23 procent, finns i tre delområden i västra Jämtland. Med reservation för att felmarginalen ökar när det rör sig om delområden, så ligger skadorna för området som helhet på en tvåsiffrig nivå.

– Det är bitvis ganska talfattiga trakter där ungskogen inte klarar av rådande betestryck och där snödjupet dessutom kan styra var älgarna samlas vintertid och betar på tallungskog, säger Bo Leijon.

I Västernorrland finns den lägsta skadenivån i Örnsköldsviks-området med enbart 1 procent färskaste skador på tall. Området mellan Indalsälven och Ångermanälven, där tallandelen är lägre, har betydligt högre skador. Ett mönster som går igen från tidigare inventeringar.

Skogsstyrelsen tar inte ställning till hur jakten ska bedrivas på enskilda områden. Men en rekommendation är att undvika att detaljreglera jakten så att avskjutningsmålen blir svåra att nå eller att skadorna inte kan begränsas inom kända vinterkoncentrationsområden för älg.

– Det är skadorna på ungskog som i princip sätter gränsen för hur mycket älg det går att ha i skogslandskapet. Därför ser vi skogsbrukets initiativ att genomföra inventeringar av älgbetesskadorna med god geografisk täckning som ett bra och nödvändigt kunskapsunderlag för älgförvaltning, säger Bo Leijon.

Skogsstyrelsen bistår älgförvaltningen med kunskap om skogens tillstånd, i första hand om skogsskador och älgfoderprognoser, samt råd om viltanpassad skogsskötsel. Inventering av älgbetesskador på skog (Äbin) och viltfodersituationen är en förutsättning för en god precision i älgförvaltningen.

Läs inventeringsresultaten på www.skogsstyrelsen.se/Algbetningsskador.

Mer information:

Bo Leijon, regionalt viltansvarig, Skogsstyrelsen, 090–15 83 25
Ulrika Lamberth, pressansvarig, Skogsstyrelsen, 036–35 93 30